

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Holberg og hans Scene

Citation: Brandes, Edvard: "Holberg og hans Scene", i Brandes, Edvard: *Holberg og hans Scene*, Gyldendal, 1898, s. 154. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brandesed_03-shoot-idm140324074595680.pdf
(tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Holberg og hans Scene

Om denne sidste er der i denne Rolle, som næsten overalt, kun én Overlevering, gaaende ud paa hans uindskrænkede Vidunderlighed. For dem, som har set Wiehe, vil det være klart, at han formaaede at tænde Flammer i Leanders lidt stive Ord. Rollens sæere Romantik — Forelskelsen i den usynlige Skønhed — laa ganske fortrinlig for Wiehes paradoksale Erotik: han syntes altid at knæle for en urørlig Madonna, hvem man kun paa Afstand nærmede sig beundrende som en Troende Gudinden. Han fandt med Glæde i Holbergs kantede Stil en Form for det Tilbageholdne og Melankolsk-forlegne, det Ildfuldt-sky, der laa i hans Væsen. Han lagde glødende Lidenskab i Leanders Repliker, hvor den unge Dame vil friste ham til Utroskab, og hvor han udbryder: »Intet uden Døden skal skille mig fra den Usynlige«, hvilket almindelige Elskere, Hr. Jerndorff for Eksempel, nu til Dags omsætter omtrent i denne Følelse: »De 155maa meget have mig undskyldt, kære Frue, men i Morgen er jeg inviteret til Sørensens.«